

EVROPSKÝ PARLAMENT

2009–2014

Dokument ze zasedání

A7-0349/2012

23. 10. 2012

ZPRÁVA

o úloze společné bezpečnostní a obranné politiky v případě krizí souvisejících s
klimatem a přírodních katastrof
(2012/2095(INI))

Výbor pro zahraniční věci

Zpravodaj: Indrek Tarand

OBSAH

	Strana
NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU	3
MINORITY OPINION	13
VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU	14

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

o úloze Společné bezpečnostní a obranné politiky v případě krizí souvisejících s klimatem a přírodních katastrof

(2012/2095(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na Hlavu V Smlouvy o Evropské unii a zejména na články 42 a 43,
- s ohledem na článek 196 Smlouvy o fungování Evropské unie, jež upravuje civilní ochranu, a článek 214 o humanitární pomoci,
- s ohledem na závěry Rady o diplomacii EU v oblasti klimatu ze dne 18. července 2011¹,
- s ohledem na společný diskusní dokument ESVČ a Komise o diplomacii v oblasti klimatu z července 2012²,
- s ohledem na společnou zprávu vysokého představitele EU pro Společnou zahraniční a bezpečnostní politiku Javieru Solana a Evropské komise Evropské radě o změně klimatu a mezinárodní bezpečnosti z roku 2008 a na následná doporučení Evropského parlamentu³,
- s ohledem na zprávu Komise s názvem „Za evropskou jednotku civilní ochrany: Europe aid“ z května 2006,
- s ohledem na rozhodnutí Rady ze dne 8. listopadu 2007 o vytvoření mechanismu civilní ochrany Společenství⁴, na sdělení Komise ze dne 26. října 2010 nazvané „Na cestě k důraznější evropské reakci na katastrofy: úloha civilní ochrany a humanitární pomoci“ (COM(2010)0600) a na své usnesení ze dne 27. září 2011,
- s ohledem na návrh rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady o mechanismu civilní ochrany Unie ze dne 20. prosince 2011 (COM(2011)0934),
- s ohledem na sdělení Komise o Evropské unii a arktické oblasti (KOM(2008)0763) z roku 2008 a na usnesení Evropského parlamentu o udržitelné politice EU pro nejsevernější oblasti Evropy ze dne 20. ledna 2011⁵,
- s ohledem na své usnesení o dopadu finanční krize na odvětví obrany v členských státech EU ze dne 14. prosince 2011⁶,
- s ohledem na závěry konference v Berlíně z října 2011 nazvané „Od jednání o klimatu

¹ http://ec.europa.eu/clima/events/0052/council_conclusions_en.pdf

² http://eeas.europa.eu/environment/docs/2011_joint_paper_euclimate_diplomacy_en.pdf

³ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/reports/99387.pdf

⁴ Úř. věst. L 314, 1.12.2007, s. 9.

⁵ Přijaté texty, P7_TA(2011)0024.

⁶ Přijaté texty, P7_TA(2011)0574.

k diplomacii v oblasti klimatu“ („From Climate negotiations to Climate diplomacy“) a konference v Londýně z března 2012 nazvané „Dialog 21. století o klimatu a bezpečnosti“ („A 21st century dialogue on Climate and Security“),

- s ohledem na předsednické prohlášení Rady bezpečnosti OSN o změně klimatu a mezinárodní bezpečnosti z července 2011¹,
- s ohledem na zprávy Programu OSN pro životní prostředí s názvem „Bezpečné živobytí: Změna klimatu, konflikty a migrace v oblasti Sahelu“ z let 2011 a 2012²,
- s ohledem na dokumenty OSN o bezpečnosti osob a odpovědnosti za ochranu³,
- s ohledem na zásady OSN pro použití zahraničních prostředků vojenské a civilní ochrany na zmírnění následků katastrof (zásady z Osla)⁴ a zásady IASC (Meziagenturní stálý výbor) týkající se použití prostředků vojenské a civilní ochrany pro humanitární operace OSN v případě složitých mimořádných událostí (zásady MCDA),
- s ohledem na sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě (SEC(2007)0781, SEC(2007)0782, COM(2007)0317) a na společné prohlášení „Evropský konsensus o humanitární pomoci“⁵,
- s ohledem na článek 48 jednacího řádu,
- s ohledem na zprávu Výboru pro zahraniční věci (A7-0349/2012),

Obecně

1. všímá si dopadu změny klimatu na světovou bezpečnost, mír a stabilitu;
2. lituje, že během posledních čtyř let se problém změny klimatu jako největší hrozby pro světovou bezpečnost zatlačuje ve veřejné diskusi do pozadí kvůli hospodářské a finanční krizi, která rovněž představuje bezprostřední ohrožení na globální úrovni;
3. domnívá se, že toto zvýšení počtu extrémních výkyvů počasí za poslední roky představuje stále se navyšující finanční zátěž pro světové hospodářství nejen v rozvojových zemích, ale i pro světovou ekonomiku, přičemž se jedná jednak o přímé náklady na rekonstrukci a pomoc, ale i o nepřímé náklady, jako je navýšení pojistného a cen výrobků a služeb; zdůrazňuje, že tyto události rovněž zesilují hrozby pro mezinárodní mír a bezpečnost lidí;

¹ <http://www.un.org/News/Press/docs/2011/sc10332.doc.htm>

² www.unep.org/disastersandconflicts

³ Odstavce 138 a 139 závěrečného dokumentu světového summitu OSN z roku 2005, rezoluce Rady bezpečnosti OSN z dubna 2006 (S/RES/1674), zpráva generálního tajemníka OSN Pan Ki-muna o provádění odpovědnosti za ochranu (Implementing the Responsibility to Protect) ze dne 15. září 2009 a rezoluce přijatá valným shromážděním OSN o odpovědnosti za ochranu,

⁴ <http://www.unhcr.org/refworld/docid/47da8782.html>

⁵ Společné prohlášení Rady a zástupců vlád členských států zasedajících v Radě, Evropském parlamentu a Evropské komisi (2008/C 25/01).

4. zdůrazňuje, že přírodní pohromy, které jsou navíc horší v důsledku změny klimatu, mají vysoce destabilizující efekt, zejména v nepevných státech; konstatuje ovšem, že dosud v žádném případě nebylo možné přisoudit konflikt jen změně klimatu; zdůrazňuje, že obyvatelé, kteří mají kvůli přírodním katastrofám, jež změna klimatu ještě zhoršuje, stále obtížnější přístup k pitné vodě a potravinám, jsou nuceni migrovat, a přetěžují tak hospodářské, sociální a správní možnosti již tak nestabilních oblastí či selhávajících států, což vede ke vzniku konfliktů a vytváří negativní vliv na bezpečnost; konstatuje, že kvůli těmto výkyvům by mohlo dojít k tomu, že komunity a země budou o omezené zdroje bojovat;
5. uznává, že složité krize lze předvídat a je třeba jim předcházet pomocí komplexního přístupu zahrnujícího oblasti politik, které plně využívají nástrojů v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky a společné bezpečnostní a obranné politiky a v rámci humanitární a rozvojové pomoci; konstatuje také, že NATO byla v centru první mezinárodní odpovědi na výzvy environmentální bezpečnosti v roce 2004, kdy se tato aliance spojila s pěti dalšími mezinárodními agenturami¹, aby vytvořily iniciativu pro životní prostředí a bezpečnost (ENVSEC) k řešení environmentálních problémů, jež ohrožují bezpečnost ve zranitelných oblastech;
6. uznává důležitost kritické infrastruktury, která poskytuje podporu SBOP;
7. uznává, že řešení změny klimatu prostřednictvím souvislosti klimatu a bezpečnosti sice může být přínosné, avšak je jen jednou složkou činnosti EU týkající se změny klimatu, která se snaží využít politických a hospodářských nástrojů ke zmírňování změny klimatu a přizpůsobení se této změně;
8. upozorňuje, že ve svých strategiích, politikách a nástrojích vnější činnosti by EU měla brát v úvahu dopady přírodních katastrof a změny klimatu na mezinárodní bezpečnost; dále upozorňuje na to, že v souvislosti s přírodními i jinými katastrofami je třeba věnovat zvýšenou pozornost ženám a dětem, jelikož tyto dvě skupiny obyvatelstva jsou v krizových situacích obzvlášť zranitelné;
9. připomíná v této souvislosti mandát Komise k humanitární pomoci a civilní ochraně a zdůrazňuje potřebu dále rozvíjet a posilovat existující nástroje;
10. opakuje v této souvislosti také důležitost snižování rizika katastrof, které může snížit dopad krize na zranitelné skupiny obyvatelstva;
11. zdůrazňuje proto, že je důležité zahrnout analýzu dopadu krizí způsobených změnou klimatu a následných přírodních katastrof do strategií a operačních plánů SBOP a zaměřit se na země a oblasti, ve kterých případné přírodní katastrofy a humanitární krize mohou nastat, ve kterých probíhají a v těch, kde byly překonány, při dodržení humanitárních zásad stanovených v Lisabonské smlouvě; rovněž vyzývá k praktické spolupráci, jako je například nácvik společných zásahů;

¹ Program OSN pro životní prostředí (UNEP), Rozvojový program OSN (UNDP), Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě (OBSE), Evropská hospodářská komise OSN (EHK OSN) a Regionální environmentální centrum pro střední a východní Evropu (REC).

12. zdůrazňuje, že budování účinné reakce na bezpečnostní důsledky změny klimatu nesmí pouze posílit předcházení konfliktům a řízení krizí, ale také zlepšit kapacitu v oblasti analýzy a včasného varování;
13. připomíná, že Lisabonská smlouva zavazuje EU k vytvoření civilních a vojenských kapacit pro řízení mezinárodních krizí a pro vykonávání celé řady misí popsanych v Článku 43, především misí pro předcházení konfliktů, humanitárních a záchranných misí, poradních a pomocných misí ve vojenské oblasti, misí pro prosazování míru a stabilizačních operací po ukončení konfliktů; je dále toho názoru, že je nutno zamezit překrývání nástrojů a že by se mělo jasně rozlišovat mezi nástroji, které spadají do oblasti působnosti SBOP, a nástroji, které nespádají do této politiky, v souladu s články 196 a 214 SFEU; připomíná potřebu zamezit jakémukoliv překrývání s nástroji již zavedenými v rámci humanitární pomoci a civilní ochrany, které existují mimo oblast působnosti SBOP;
14. uznává, že vojenské struktury mají kapacity a prostředky, jež pomáhají zpravodajství o životním prostředí, při hodnocení rizik, humanitární pomoci, zmírňování následků přírodních katastrof a provádění činností evakuace a musí sehrávat klíčovou roli ve včasném varování, řízení krizí souvisejících s klimatem a reakci na katastrofy;
15. zdůrazňuje, že Lisabonská smlouva zavedla nová ustanovení (články 21–33, 27, 39, čl. 41 odst. 3, články 43-46 SEU), především ustanovení týkající se fondu pro zahájení operace uvedeného v čl. 41 odst. 3, a že tato ustanovení je stále nutné provést;
16. 11a. poukazuje na to, že by EU měla posílit kontakt s OSN, Africkou unií (AU) a OBSE, mimo jiné v souvislosti s iniciativou ENVSEC, s cílem lépe sdílet analýzy a ve spolupráci řešit výzvy v oblasti změny klimatu;
17. zdůrazňuje hodnotu součinnosti vojenské a civilní oblasti při řešení krizí, jako např. té, která byla využita na Haiti, v Pákistánu nebo v New Orleansu; zastává názor, že při této součinnosti se ukázalo, jak vojenské síly mohou významně prospět v krizích způsobených klimatem a při přírodních katastrofách poskytnutím přímé a včasné pomoci postiženým oblastem a obyvatelstvu;
18. vítá skutečnost, že klimatické změny mají v diskusi o světové bezpečnosti čím dál tím důležitější místo, zejména od roku 2007, kdy Rada bezpečnosti OSN poprvé jednala o změně klimatu a jejich dopadech na mezinárodní bezpečnost; oceňuje úsilí EU a vlád členských států v červenci 2011 upozornit na tuto otázku Radu bezpečnosti OSN a zmínit ji v závěrech Rady pro zahraniční věci o diplomacii v oblasti klimatu;

Nutnost politické vůle a jednání

19. vyzývá místopředsedkyni Komise / vysokou představitelku Evropské unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, která je odpovědná za provádění společné zahraniční a bezpečnostní politiky Unie, aby:
 - a) při analýze krizí a hrozby konfliktů zohledňovali změnu klimatu a přírodní katastrofy a jejich důsledky v oblasti bezpečnosti a ochrany, kdykoli se to považuje za vhodné;

- b) posoudila, kterým zemím a/nebo oblastem potenciálně hrozí největší riziko konfliktu a nestability, způsobené změnou klimatu a přírodními katastrofami; vytvořili seznam takových zemí/oblastí; v rámci výročních zpráv o SZBP poskytovala informace o provádění politik a nástrojů EU, jejichž cílem je řešení těchto výzev v uvedených zemích a oblastech;
- c) podpořila schopnost EU zajistit předcházení konfliktům, řízení krizí a obnovu po ukončení krizí; úzce koordinovali své úsilí s Komisí a rozvojovou politikou EU, co se týče nutnosti pomáhat partnerským zemím, pokud jde o odolnost vůči změně klimatu nebo další rozměry přizpůsobování se změně klimatu;
- d) v úzké spolupráci s Komisí přijali dlouhodobé plánování EU v oblasti civilních a vojenských kapacit jakož i schopností;
20. domnívá se, že EU musí sestavit seznam výzev, kterým čelí v oblastech, jako je Arktida, Afrika, arabský svět a Himálaje a Tibetská náhorní plošina („Třetí pól“), zejména pokud jde o možné konflikty o vodní zdroje v jižní Asii; vyzývá proto Evropskou službu pro vnější činnost (ESVČ), Generální ředitelství pro humanitární pomoc a civilní ochranu (ECHO) a Generální ředitelství pro rozvoj a spolupráci - EuropeAid (DEVCO), aby na základě intenzivních konzultací a koordinace sestavily seznam všech zemí a oblastí, jež jsou v příštích desetiletích změnou klimatu nejvíce ohroženy (do nějž zahrne zejména země z Aliance malých ostrovních států, jejichž existence je ohrožena stoupáním hladiny moře); vyzývá místopředsedkyni Komise / vysokou představitelku, aby stanovila důvody, pro které budou jednotlivé země či oblasti zahrnuty na tento seznam, a povahu reakce EU nutné pro předcházení rizikům vzniku konfliktu nebo jiné humanitární katastrofy, jež by se v každém jednotlivém případě mohla stát skutečností;
21. zdůrazňuje, že je důležité pokračovat v rozvojové a humanitární pomoci EU zaměřené na přizpůsobování, zmírňování, reakci, odolnost, zmírňování následků a pokrizový rozvoj ve vztahu ke krizím způsobeným klimatem a přírodními katastrofám a posilovat ji; upozorňuje na význam iniciativ, jako je snižování rizika katastrof a propojení pomoci, obnovy a rozvoje, a vyzývá Komisi, aby tyto programy a opatření zařazovala do své humanitární, a zejména rozvojové pomoci; vítá návrh na posílení úlohy mechanismu civilní ochrany EU, zejména mimo Evropskou unii;
22. vítá iniciativu pro životní prostředí a bezpečnost (ENVSEC) prováděnou UNDP, UNEP, OBSE, NATO, EHK OSN a REC1, jejímž cílem je řešit výzvy související s bezpečností osob a přirozeným životním prostředím tím, že nabídne zemím ve Střední Asii, na Kavkaze a v jihovýchodní Evropě svůj sdílený fond odborných znalostí a prostředků; konstatuje, že celková výkonnost iniciativy ENVSEC je dosud omezená, ovšem tak, jak je dosud uplatňována, sloužila iniciativa jako důležitý nástroj institucionální koordinace a stala se vstupním bodem pro usnadnění procesů začleňování;
23. zdůrazňuje, že by EU měla spolupracovat s hlavními ohroženými oblastmi a nejzranitelnějšími státy na posílení jejich schopnosti vypořádat se s problémy;

¹ Rozvojový program OSN (UNDP), Program OSN pro životní prostředí (UNEP), Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě (OBSE), Organizace Severatlantické smlouvy (NATO), Evropská hospodářská komise OSN (EHK OSN) a Regionální environmentální centrum pro střední a východní Evropu (REC).

zdůrazňuje, že by EU mohla ještě více integrovat přizpůsobení se změně klimatu a odolnost vůči ní do regionálních strategií EU (například strategie EU-Afrika, barcelonského procesu, černomořské synergie, strategie EU-Střední Asie, akčního plánu pro Blízký východ);

24. vyzývá místopředsedkyni Komise / vysokou představitelku, aby začlenila potenciální dopady změny klimatu na bezpečnost do nejdůležitějších strategií, politických dokumentů a finančních nástrojů pro vnější činnost a SBOP; má za to, že hlavní zásadou by mělo být zohledňování otázek klimatu, a tato zásada by měla být dodržována stejně jako je tomu u otázek zohledňování lidských práv a rovnosti pohlaví;
25. upozorňuje na skutečnost, že energetická bezpečnost je úzce spojena se změnou klimatu; domnívá se, že je nutné zlepšit energetickou bezpečnost omezením závislosti EU na fosilních palivech, jako jsou paliva dovážená z Ruska prostřednictvím ropovodů a plynovodů; připomíná, že tyto ropovody a plynovody by mohly přerušeny v důsledku tání permafrostu, a zdůrazňuje, že transformace arktické oblasti představuje jeden z hlavních důsledků změny klimatu z hlediska bezpečnostní politiky EU; zdůrazňuje, že tento multiplikátor rizik je třeba řešit prostřednictvím posílené strategie EU pro arktickou oblast a prostřednictvím rozšířené politiky obnovitelné energie produkované v EU a energetické účinnosti, která výrazně sníží závislost Unie na vnějších zdrojích a posílí tím její bezpečnostní pozici;
26. vyzývá Evropskou obrannou agenturu a ozbrojené síly členských států, aby rozvíjely ekologické technologie a takové druhy technologií, které berou ohled na spotřebu energie, a v této souvislosti se zaměřily na plné využívání potenciálu, který nabízejí obnovitelné zdroje energie;
27. vítá nedávné snahy posílit koordinaci mezi organizací NATO a EU v oblasti rozvoje kapacit; uznává, že je naléhavě nutné definovat, jaké jsou vzájemné výhody spolupráce, přičemž je třeba brát ohled na specifické povinnosti obou organizací; zdůrazňuje, že v oblasti tzv. projektů sdružování a sdílení (NATO) a projektů tzv. inteligentní obrany, které by mohly být realizovány v reakci na přírodní katastrofy a krize způsobené změnou klimatu, je třeba nalézt či vytvořit součinnost;
28. vyzývá místopředsedkyni Komise / vysokou představitelku, aby neprodleně využila všech možností Lisabonské smlouvy a předložila návrhy pro provedení fondu pro zahájení operace (čl. 41 odst. 3), pokud jde o možné budoucí projekty sdružování a sdílení a projekty společných kapacit a společný stálý soubor vybavení pro pro civilní operace v krizových situacích;

Nutnost vnést nového ducha – strategické a koncepční výzvy

29. upozorňuje, že negativní dopad změny klimatu a přírodních katastrof na mír, bezpečnost a stabilitu by mohl být integrován do všech strategických dokumentů v oblasti SZBP/SBOP, jež slouží jako pokyny k plánování a provádění jednotlivých politik a misí;
30. konstatuje, že pokud bude schopna rychle vyhodnotit situaci a zjistit potřebná fakta, EU

¹ doc. 11936/4/06; doc. 11678/1/05, http://www.consilium.europa.eu/ueDocs/cms_Data/docs/hr/news144.pdf

by měla reagovat na krizi s využitím nejvhodnějších dostupných prostředků a využívat multidisciplinární týmy, nasazené v co nejkratší době, jež by sestávaly z civilních, vojenských a civilně-vojenských odborníků;

31. zdůrazňuje, že přístup EU k přesným a včasným analýzám bude hrát v reakci na nestabilitu způsobenou změnou klimatu a v tom, aby bylo možné předvídat tuto nestabilitu, klíčovou úlohu, přičemž kapacity SBOP představují dobrý zdroj informací v tomto směru; EU by měla přijmout kroky v zájmu dalšího rozvoje kapacit pro shromažďování údajů a informační analýzy prostřednictvím struktur, jako jsou delegace EU, satelitní středisko EU a situační středisko EU;
32. má za to, že včasné varování a včasná preventivní opatření ohledně negativních dopadů změny klimatu a přírodních katastrof se odvíjejí od dostatečných lidských zdrojů a metodologie, pokud jde o shromažďování a analýzu údajů; konstatuje, že útvary ESVČ, které mají na starosti bezpečnost, a příslušné útvary Komise a zeměpisné referáty by měly integrovat analýzy dopadu přírodních katastrof na mezinárodní bezpečnost a politickou stabilitu do své práce; doporučuje odbornou přípravu pro zaměstnance ESVČ a Komise, pokud jde o sledování dopadu přírodních katastrof na vývoj krize a politickou stabilitu a bezpečnost; žádá rozvoj společných kritérií pro analýzu, posouzení rizik a vytvoření společného systému varování;
33. vyzývá příslušné orgány ESVČ a Komise, aby, posílily koordinaci situačních analýz a politické plánování s ohledem na otázky týkající se změny klimatu a přírodních pohrom a na systematickou výměnu informací o nich; naléhavě žádá příslušné orgány ESVČ, aby využívaly dostupné komunikační kanály a kanály pro výměnu informací s příslušnými orgány Komise, zejména s Úřadem pro humanitární pomoc (ECHO), ale i s agenturami a programy OSN a s organizací NATO; zdůrazňuje, že civilní a vojenské struktury, které jsou pověřené řešit krizi způsobenou klimatickými změnami a přírodními katastrofami by měly úzce spolupracovat se všemi organizacemi občanské společnosti a s humanitárními a nevládními organizacemi;
34. naléhavě žádá Komisi, aby rozvinula pohotovostní plány s ohledem na reakci EU na dopady přírodních katastrof a krizí způsobených klimatem mimo Unii, které mají přímé nebo nepřímé bezpečnostní důsledky pro Unii (např. migraci způsobenou změnou klimatu);
35. velice vítá kroky přijaté v roce 2011 na úrovni ministrů zahraničních věcí za polského předsednictví a v Radě bezpečnosti OSN za německého předsednictví k interakci mezi změnou klimatu a jejími dopady na bezpečnost; je nicméně přesvědčen, že diplomacie v oblasti klimatu představuje pouze jeden rozměr možné vnější činnosti a že je velmi nutné anticipovat klimatické krize a přírodní pohromy v kontextu SBOP tím, že budou do příslušných úvah začleněny specifické potřeby a důsledky;
36. domnívá se, že hlavní dokumenty SBOP by mohly být přizpůsobeny a změněny, pokud jde o dopady změny klimatu a přírodních katastrof, včetně koncepce EU pro vojenské plánování na politické a strategické úrovni¹, koncepce EU pro vojenské velení a

¹ <http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/08/st10/st10687.en08.pdf>

řízení¹, koncepce EU pro vytváření sil² a koncepce EU pro vojenskou rychlou reakci³, jakož i dokumenty související s civilními misemi SBOP, jako je koncepce EU pro komplexní plánování, koncepce EU pro plánování policie a pokyny pro velitelskou a řídicí strukturu pro civilní operace EU pro řešení krizí;

37. je toho názoru, že civilní a vojenské kapacity by se měly rozvíjet způsobem, jenž umožní jejich využití v reakci na přírodní katastrofy a krize způsobené změnou klimatu; má za to, že zvláštní pozornost by měla být věnována rozvoji vojenských kapacit a zejména procesu sdružování a sdílení; požaduje, aby se v této oblasti posílila úloha Evropské obranné agentury;

Nutnost vytváření institucí – nástroje a kapacity

38. opakuje, že účinná reakce na krize, jako jsou přírodní katastrofy, si často žádá schopnost využít jak civilní, tak vojenské kapacity a vyžaduje jejich užší spolupráci; připomíná, že je nezbytné definovat specificky zaměřené kapacity a mezery, kde by vojenská kapacita mohla přinést přidanou hodnotu;
39. zdůrazňuje nutnost vypracovat zvláštní seznam vojenských a civilních kapacit SBOP, které mají důležitý význam pro reakci na změnu klimatu a přírodní katastrofy a pro mise SBOP; zdůrazňuje, že při sestavování tohoto seznamu by měla být věnována zvláštní pozornost práci konzultační skupiny pro využívání prostředků vojenské a civilní ochrany; upozorňuje na to, že tato aktivity zahrnují mimo jiné inženýrské kapacity, jako je jednorázové vybudování a provoz přístavní/letištní infrastruktury, operační řízení vzdušného námořního prostoru a letecká a námořní doprava, mobilní nemocnice včetně jednotek intenzivní péče, komunikační infrastruktura, čištění vody a řízení zásob paliva; vyzývá Radu a EDA, aby v rámci revize programu rozvoje kapacit v roce 2013 sladily současné seznamy civilních a vojenských kapacit s těmi, jež jsou nezbytné pro vypořádání se s výzvami v oblasti změny klimatu, a aby v těchto seznamech napravily jakékoli stávající nedostatky;
40. vyzdvihuje, že je třeba prozkoumat možnosti vytvořit – na základě již existujících kapacit, jako jsou bojové skupiny EU či řídicí centrum evropské letecké přepravy (European Air Transport Command) –, další společné kapacity, příslušné pro operace, které reagují na dopady změny klimatu či přírodních katastrof;
41. zdůrazňuje, že je nutné prozkoumat způsoby zvyšování energetické účinnosti a environmentálního řízení v ozbrojených silách doma i v zahraničí, mimo jiné využíváním potenciálu, který nabízí obnovitelné zdroje energie; připomíná, že ozbrojené síly jediného členského státu EU spotřebovávají tolik energie, jako velké evropské město, že vojenské strukturu by proto měly být stejně inovativní při snižování své ekologické stopy; vítá zprávu „Ekologizace modrých přileb: životní prostředí, přírodní zdroje a mírové operace OSN, kterou v květnu 2012 vydaly Program OSN pro životní prostředí,

1 - 10688/08 – utajené

² <http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/09/st05/st05654.en09.pdf>

³ doc 13983/05- doc. 6923/1/02 - doc. 9919/07

UNDPKO a UNDFS; poukazuje na to, že ozbrojené síly Spojených států¹ po několik let aktivně usilují o zvýšení energetické nezávislosti cestou využití udržitelných zdrojů energie a zvýšení energetické účinnosti všech vojenských operací a infrastruktury; v této souvislosti vítá nedávný projekt agentury EDA nazvaný GO GREEN, jehož cílem je výrazně zvýšit energetickou účinnost a využívání obnovitelných zdrojů energie; zdůrazňuje, že je také zapotřebí vypracovat pokyny ohledně osvědčených postupů v oblasti účinného využívání zdrojů a sledování ekologického řízení misí SBOP;

42. podtrhuje rovněž i nutnost uvést širší vývoj v oblasti evropské průmyslové základny obrany do souladu se zvláštními požadavky krize způsobené změnou klimatu a přírodními katastrofami; požaduje, aby úloha agentury EDA byla v úzké spolupráci s Vojenským výborem EU v tomto procesu posílena; žádá oba orgány SBOP, aby zajistily, že programy zadávání zakázek a programy rozvoje kapacit poskytují přiměřené finanční a jiné prostředky na zvláštní potřeby reakce na změny klimatu a přírodní katastrofy;
43. vyzývá armády, aby převzaly svou odpovědnost v oblasti environmentální udržitelnosti, a vyzývá technické odborníky, aby hledali možnosti ekologických opatření od snižování emisí až po zlepšování recyklovatelnosti;
44. zdůrazňuje, že je nutné, aby byl zachován a dále posilován komplexní přístup v kontextu příštího víceletího finančního výhledu 2014–2020 za účelem zmírňování dopadů přírodních katastrof a krizí způsobených změnou klimatu a reakci na ně, a to prostřednictvím použití všech relevantních nástrojů, které má EU k dispozici; vítá návrh Komise vytvořit obnovený nástroj stability, který již zohledňuje dopad změny klimatu a přírodních pohrom na bezpečnost, mír a politickou stabilitu;
45. požaduje, aby byly pojmenovány finanční důsledky takových návrhů a tyto byly zohledněny rovněž v rámci přezkumu rozpočtu EU;
46. vyzývá místopředsedkyni Komise / vysokou představitelku, aby vyslala odborníky na klimatickou bezpečnost do delegací EU v zemích a oblastech, které jsou nejvíce zasaženy, a posílila tak kapacity Unie, co se týče včasného varování a informací o možném vzniku konfliktů;
47. vyzývá ESVČ, aby posílila koordinaci mezi Unií a jejími sousedními zeměmi v oblasti rozvoje kapacity pro reakci na krize způsobené klimatem;
48. vyzývá ESVČ, aby prosazovala zohledňování aspektů změny klimatu a ochrany životního prostředí při plánování a provádění vojenských, vojensko-civilních a civilních operací na celém světě;
49. vítá myšlenku zřídit funkci zvláštního vyslance OSN pro klimatickou bezpečnost;
50. žádá, aby byly vytvořeny mechanismy koordinace mezi EU jako celkem a těmi členskými státy, které mohou v budoucnosti jednat v souladu s ustanoveními stálé

¹ *Powering America's Defence: Energy and the Risks to National Security, May 2009.*
<http://www.cna.org/sites/default/files/Powering%20Americas%20Defense.pdf>

strukturované spolupráce, čímž bude zajištěn soulad jejich činností s komplexním přístupem EU k této problematice;

51. je toho názoru, že studie o dopadu přírodních katastrof a krizí způsobených klimatem na mezinárodní a evropskou bezpečnost by měly být zařazeny do osnov Evropské bezpečnostní a obranné školy;
52. požaduje, aby se EU podrobně zabývala dopady změny klimatu na bezpečnost v rámci dialogu s třetími zeměmi, zejména s klíčovými partnery, jako je Indie, Čína a Rusko; zdůrazňuje, že skutečně účinná reakce si vyžádá mnohostranný přístup a investice učiněné společně s třetími zeměmi a že by EU mohla vybudovat spolupráci s armádami třetích zemí v rámci společného rozvoje a při výcvikových misích;
53. pověřuje svého předsedu, aby toto usnesení předal místopředsedkyni Komise / vysoké představitelce Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, Radě, Komisi, parlamentům členských států EU, parlamentnímu shromáždění NATO, generálnímu tajemníkovi NATO, Valnému shromáždění OSN a generálnímu tajemníkovi OSN.

MINORITY OPINION

on the report on the role of the Common Security and Defence Policy in case of climate-driven crises and natural disasters 2012/2095(INI)

Committee on Foreign Affairs, Rapporteur: Indrek Tarand

Minority Report tabled by GUE/NGL MEPs Sabine Lösing, Willy Meyer, Nikolaos Chountis

Although the report is based on the correct assumption that climate change can exacerbate existing conflicts it wrongly focuses on repressive and military counter-measures whilst advocating further EU - militarization.

We object to the report because it promotes:

- systematic implementation of military elements into climate policy (Par.6 and 9)
- financing from the EU-budget of military measures linked to climate change (Par. 11)
- integration of climate change and energy security (Par. 16) and supports the strengthening of EDA in that matter (Par.29)
- further closer coordination and cooperation of EU - NATO as well as special focus on development of military capabilities, pooling and sharing, including the merge of civil and military assets and capabilities (Par. 18, 25)

Current conflicts in developing countries can only be solved effectively, also with regard to climate change, if the underlying root causes of global distributive inequity are addressed; military is the wrong solution.

Therefore we demand:

- focus on global distributive equity,
- all activities strictly within UN Charter, International Law,
- civil EU, no military measures to counter climate change and consequences,
- strict separation of EU from NATO; strict separation of civil and military capabilities.

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	10.10.2012
Výsledek konečného hlasování	+: 30 -: 3 0: 27
Členové přítomní při konečném hlasování	Pino Arlacchi, Bastiaan Belder, Franziska Katharina Brantner, Elmar Brok, Jerzy Buzek, Tarja Cronberg, Arnaud Danjean, Mário David, Ana Gomes, Andrzej Grzyb, Anna Ibrisagic, Liisa Jaakonsaari, Anneli Jäätteenmäki, Jelko Kacin, Ioannis Kasoulides, Tunne Kelam, Nicole Kiil-Nielsen, Evgeni Kirilov, Maria Eleni Koppa, Andrey Kovatchev, Wolfgang Kreissl-Dörfler, Eduard Kukan, Vytautas Landsbergis, Krzysztof Lisek, Sabine Lösing, Mario Mauro, Francisco José Millán Mon, Alexander Mirsky, María Muñoz De Urquiza, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Norica Nicolai, Raimon Obiols, Kristiina Ojuland, Ria Oomen-Ruijten, Justas Vincas Paleckis, Bernd Posselt, Cristian Dan Preda, Fiorello Provera, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jacek Saryusz-Wolski, Werner Schulz, Sophocles Sophocleous, Laurence J.A.J. Stassen, Kristian Vigenin, Sir Graham Watson, Karim Zéríbi
Náhradník(ci) přítomný(i) při konečném hlasování	Charalampos Angourakis, Elena Băsescu, Jean-Jacob Bicep, Véronique De Keyser, Diogo Feio, Elisabeth Jeggle, Agnès Le Brun, Jean Roatta, Indrek Tarand, Sampo Terho, László Tőkés, Traian Ungureanu, Luis Yáñez-Barnuevo García
Náhradník(ci) (čl. 187 odst. 2) přítomný(i) při konečném hlasování	Joseph Cuschieri